

nye synspunkter, Jens Arup Seip anlægger på overgangen fra enevælde til fri forfatning vil inspirere til videre forskning.

Paul Dahl.

H. G. Olrik: Omkring dronning Caroline Mathilde. (Nyt Nordisk Forlag, 1958). 102 s.

Et langt liv i kultur- og personalhistoriens tjeneste afsluttedes, da kon-torchef, cand. jur. H. G. Olrik døde i 1949. Spredt rundt om i tidsskrifter og blade, men også i en række større værker findes resultaterne af hans utrættelige forskerflid, der ingen ulejlighed skyede for at klarlægge de mangfoldige detaljer, som historien også opbygges af. Blandt de mange »specialer«, H. G. Olrik dyrkede, var også Caroline Mathilde, til hvis livshistorie og miljø han ydede bidrag i større og mindre artikler. Disse artikler er her samlet af dattersønnen Jes Olrik, og resultatet er blevet en bog i et nydeligt udstyr, prydet med mange illustrationer. I en indledning giver overbibliotekar, dr. H. Topsøe-Jensen en karakteristik af H. G. Olricks personlighed og forfatterskab, i bogens slutning er – ved Jes Olrik? – meddelt en oversigt over kilder og litteratur til afhandlingerne.

Afhandlingerne har alle været trykt tidligere, men selv om det ikke er centrale emner i dronningens historie, de behandler, er det dog fuldtud berettiget at udgive dem samlet. De er vel-skrevne og fængslende, hvortil kommer at de ved arrangementet af den store og møjsommelig indsamlede rigdom på detaljer giver værdifulde bidrag til forståelse af tidens hofliv – på det punkt ligger bogens hovedværdi. I den indledende artikel skildres dronningens ophold på Sorø Akademi under hendes første rejse til København, efter et mindre stykke om indstiftelsen af Mathildeordenen føl-

ger dernæst et meget indholdsrigt afsnit om hofliv på Hirschholm. De sidste artikler behandler fangenskab på Kronborg, planerne om indretning af Ålborghus som fængsel for dronningen og endelig hendes afrejse fra Danmark. En bog, som det vil glæde enhver historiker og historisk interesseret at læse – samtidig en bog, som på sit særlige område vil komme til nytte for forskningen.

Vagn Dybdahl.

Troels G. Jørgensen: Anders Sandøe Ørsted. Juristen og Politikerens. (Arne Frost-Hansens forlag, 1957). 294 s.

For en lille menneskealder siden udsendte Troels G. Jørgensen et par bøger om A. S. Ørsted. Den ene behandler Ø.'s virksomhed som dommer, den anden var en mere omfattende biografi, der skulle give et billede både af hans liv og af hans arbejde. Når Troels G. Jørgensen nu igen har vendt sig mod Ø., skyldes det, forstår man af indledningen, at de to ældre bøger er udsolgt, at der trænges til en fornyelse af litteraturen om Ø., og at der er nyt stof at øse af. Anmelderen vil hertil føje, at forfatterens følelse af et vist åndsfællesskab med den store retslærde, der i sine sidste år isoleredes stærkt i samfundet, vel også er en inspiration til hans fortsatte syslen med Ø.'s person og virke.

Det er imidlertid lidt tvivlsomt, om forf. med denne nye bog har bidraget væsentligt til en fornyelse af Ørsted-litteraturen. Jørgensens vurdering af Ø. svarer ganske til den, han har givet i biografien fra 1933; stedvis er teksten en direkte gentagelse. Det betyder naturligvis ikke uden videre, at den er mindre værdifuld; det er blot ikke en fornyelse.

På en historiker må Troels G. Jørgensens biografiske metode virke forvirrende og noget utilfredsstillende.